

“Return unto Me ... That I May Heal You”

By Elder S. Mark Palmer
Of the Presidency of the Seventy

“Trở Về cùng Ta ... Để Ta Có Thể Chữa Lành cho Các Người”

Bài của Anh Cả S. Mark Palmer
Thuộc Chủ Tịch Đoàn Nhóm Túc Sở Thấy Bảy Mươi

April 2025 general conference

*There is rejoicing in heaven over those who return.
It is not too late for you to come back.*

Sẽ có nhiều sự vui mừng trên thiên thượng khi có người quay trở lại. Không phải là quá muộn để anh chị em quay trở lại.

We once lived in a home surrounded by majestic trees. Next to the entrance was a beautiful willow tree. One sad night a mighty storm blew, and the willow came crashing down. It lay on the ground with its roots pulled out and was a sorry sight.

I was ready to rev up the chainsaw and cut the tree up for firewood when our neighbour came running out to stop me. He chastised me for giving up on the tree, and he emphatically urged us not to get rid of it. He then pointed to one root still in the ground and said that if we propped the tree up, cut off its branches, and nourished it, the roots would take hold once again.

I was sceptical and doubted how a tree so obviously fallen and in trouble could possibly survive and come back to life. I reasoned that even if it did begin growing again, it would surely not survive the next storm. But knowing our neighbour believed the tree still had a future, we went along with the plan.

And the result? After some time, we saw signs of life as the tree began to take root. Now, 12 years later, the tree is vibrant and full of life, with strong roots, and once again contributing to the beauty of the landscape.

While I meet Saints around the world, I am reminded of this willow tree and how there is hope even when all seems lost. Some once had

Có một thời gian chúng tôi đã sống trong một căn nhà bao quanh bởi những cây đại thụ hùng vĩ. Có một cây liễu tuyệt đẹp ở ngay cạnh lối vào nhà. Một đêm ảm đạm nọ, cơn bão dữ dội đã thổi qua làm đổ cây liễu. Cái cây đổ xuống đất còn rễ thì bật lên trông thật đáng tiếc.

Tôi đã sẵn sàng khởi động cái máy cưa xích và đốn cái cây làm củi đốt thì người láng giềng chạy ra ngăn tôi lại. Anh ta trách tôi vì đã bỏ cái cây đi và dứt khoát khuyên chúng tôi đừng đốn cái cây đó nữa. Rồi anh ta chỉ vào một cái rễ vẫn còn đâm sâu dưới đất và nói rằng nếu chúng tôi dựng cái cây lên, cắt tỉa cành, và chăm sóc cho cái cây thì rễ sẽ lại dần bám sâu vào đất.

Tôi hoài nghi và ngờ vực, tự hỏi làm sao mà một cái cây, rõ ràng là đã bị ngã đổ và đang có vấn đề lại có thể sống sót và hồi sinh được cơ chứ. Tôi lý luận rằng ngay cả nếu cái cây vẫn tiếp tục phát triển, thì chắc chắn nó sẽ không thể sống sót qua cơn bão lần sau. Nhưng vì biết người láng giềng của chúng tôi tin tưởng rằng cái cây vẫn còn có tương lai, nên chúng tôi đã làm theo lời khuyên của anh ấy.

Và kết quả thì sao? Sau một thời gian, chúng tôi thấy dấu hiệu của sự sống khi cái cây bắt đầu đâm rễ. Bây giờ, sau 12 năm, cái cây vẫn tươi tốt và phát triển mạnh với bộ rễ sâu vững chắc và một lần nữa tô điểm cho vẻ đẹp của cảnh quan nơi đây.

Khi gặp gỡ Các Thánh Hữu trên khắp thế giới, tôi liên tưởng tới cây liễu này và về việc vẫn có hy vọng ngay cả khi mọi thứ dường như vô

testimonies of the gospel that were strong and vibrant like the willow. Then, for uniquely personal reasons, those testimonies became weakened, leading to a loss of faith. Others hang on with the slimmest of roots tapping into gospel soil.

Yet again and again, I am inspired by the stories of so many who have chosen to renew their discipleship and come back to their Church home. Rather than discarding their faith and belief like worthless firewood, instead they have responded to spiritual promptings and loving invitations to return.

I attended a stake conference in Korea where a returning member shared: “I thank the brothers for their willingness to accept my lack of faith and my weakness, for reaching out to me, and for the members who are always so kind to me. I still have a lot of friends around me who are less active. It’s funny, but they tell each other to go back to the Church to get their faith back. I think maybe they are all longing for faith.”

To all who are longing for faith, we invite you to come back. I promise your faith can be strengthened as you once again worship with the Saints.

A former missionary from Africa wrote a senior Church leader, apologising and seeking forgiveness for being offended by his teachings about a certain cultural tradition, which then led him to leave the Church. He humbly expressed: “Sadly, the fact that I took offense 15 years ago has made me pay an extremely heavy price. I lost so much—much more than I ever imagined. I am deeply embarrassed by the harm I may have caused along the way, but above all else I am pleased that I have found my way back.”

To all who recognise what you have lost, we invite you to come back so you can once again taste the joyous fruit of the gospel.

A sister in the United States was gone from the Church for many years. Her story of coming back includes powerful lessons for parents and family members who anguish over loved ones who step away. She wrote:

vọng. Một số người đã từng có chứng ngôn về phúc âm thật mạnh mẽ và không lay chuyển như cây liễu đó. Rồi vì lý do cá nhân đặc biệt nào đó, chứng ngôn của họ trở nên suy yếu, dẫn đến việc mất đức tin. Những người khác tuy đức tin bị lung lay nhưng vẫn cố gắng bám chặt vào những lời giảng dạy của phúc âm.

Nhưng biết bao lần, tôi đã rất cảm kích trước những câu chuyện của rất nhiều người đã chọn tái lập vai trò môn đồ của mình và trở về căn nhà Giáo Hội của họ. Thay vì từ bỏ đức tin và niềm tin của họ như những khúc củi khô vô dụng, thì họ đã đáp ứng với những sự thúc giục thuộc linh và vui mừng chấp nhận lời mời để trở lại.

Khi tham dự một buổi đại hội giáo khu ở Hàn Quốc, một tín hữu đang tích cực trở lại đã chia sẻ với tôi: “Tôi biết ơn những người anh em vì đã sẵn lòng chấp nhận sự thiếu đức tin và những yếu kém của tôi, vì đã tìm đến tôi, và các tín hữu luôn tử tế với tôi. Tôi có rất nhiều bạn bè mà vẫn còn kém tích cực. Thật lạ là họ thường động viên nhau trở lại Giáo Hội để có lại đức tin của mình. Tôi nghĩ có lẽ họ đều đang khao khát đức tin.”

Đối với tất cả những ai đang khao khát đức tin, chúng tôi mời anh chị em hãy trở lại. Tôi hứa rằng đức tin của anh chị em có thể được củng cố khi anh chị em một lần nữa thờ phượng với Các Thánh Hữu.

Một người từng là người truyền giáo đến từ Châu Phi đã viết thư cho một vị lãnh đạo cấp cao của Giáo Hội, cáo lỗi và xin được tha thứ vì đã bị phật lòng bởi lời giảng dạy của vị ấy về một truyền thống văn hóa nào đó, điều mà về sau đã khiến anh ta rời bỏ Giáo Hội. Anh ta khiêm nhường bày tỏ: “Buồn thay, sự thật là tôi đã mang theo cảm giác phật lòng đó suốt 15 năm và khiến tôi phải trả một cái giá quá đắt. Tôi đã đánh mất quá nhiều—nhiều hơn cả những gì tôi từng tưởng tượng. Tôi vô cùng hổ thẹn vì những tổn hại tôi có thể đã gây ra suốt thời gian đó, nhưng quan trọng hơn hết, tôi rất vui vì đã tìm được con đường quay trở lại.”

Đối với tất cả những ai nhận thấy rằng mình đã lạc lối, chúng tôi mời anh chị em hãy quay trở lại để một lần nữa có thể tận hưởng các phúc lành của phúc âm.

Một người phụ nữ ở Mỹ đã xa rời Giáo Hội trong nhiều năm. Câu chuyện về sự trở lại của chị ấy chứa đựng các bài học đầy ý nghĩa dành cho các bậc cha mẹ và những người trong gia đình đang đau khổ vì người thân của mình

“I could list a myriad of reasons for why I walked away from the Church, the gospel, and in a way, my family. But they really don’t matter. I didn’t make one big decision to leave the Church—I probably made a thousand choices. But one thing I have always known is that my parents did make one big decision, and they stuck to it. They decided to love me.

“I couldn’t possibly know how many tears have been shed, how many sleepless nights, nor how many heartfelt pleading words of prayer have been uttered on my behalf. They didn’t call me out on my sins; rather, they called out to me in my sinfulness. They didn’t make me feel unwelcome in their home and at family gatherings; any of those feelings were of my own doing. Instead, they continued to welcome me. They must have seen my light dim over time. But they knew that the person I was back then was just a shadow of who I was yet to become.

“Just as my path away from the Church was complex, so was my way back. But one thing that was not hard about coming back was the feeling of being back home where I belong.”

My message today is especially to all who once felt the Spirit but question whether there is a way back or a place for you in the restored Church of Jesus Christ. It is also for any who are barely hanging on or who are tempted to step away.

This message is not a challenge, and it is not a condemnation. It is an invitation, extended with love and a sincere desire to welcome you back to your spiritual home.

I have prayed that you will feel the witness of the Holy Ghost as you now hear this loving invitation and magnificent promise from our Saviour, Jesus Christ:

“Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?”

Every week many are responding to the Saviour’s invitation by returning to discipleship and Church activity, quietly and humbly seeking

không còn tích cực nữa. Chị ấy viết:

“Tôi có thể liệt kê hàng tỷ lý do tại sao tôi rời bỏ Giáo Hội, phúc âm, và nói một cách khác, là gia đình tôi. Nhưng điều đó không quan trọng. Tôi đã không đưa ra một quyết định quan trọng là rời bỏ Giáo Hội—mà tôi có lẽ đã đưa ra hàng ngàn lựa chọn. Nhưng một điều tôi luôn luôn biết là cha mẹ tôi đã đưa ra một quyết định quan trọng, và họ vẫn giữ vững quyết định đó. Họ đã quyết định yêu thương tôi.

“Có lẽ tôi không thể biết được đã có bao nhiêu giọt lệ rơi, bao nhiêu đêm không ngủ, hay bao nhiêu lời cầu nguyện chân thành khẩn nài dành cho tôi. Họ không hề chỉ trích những tội lỗi của tôi; mà thay vì thế họ vẫn giúp đỡ và yêu thương tôi dù tôi có lắm lỗi. Họ không để cho tôi cảm thấy không được chào đón trong nhà và tại các buổi gặp mặt gia đình; dù những cảm giác đó đều là lỗi của tôi. Thay vào đó, họ tiếp tục chào đón tôi. Họ chắc hẳn đã nhận thấy ánh sáng trong tôi dần phai mờ. Nhưng họ biết rằng con người tôi lúc đó chỉ là một hình bóng mờ nhạt của con người mà tôi sẽ trở thành sau này.

“Cũng giống như con đường xa rời Giáo Hội của tôi khá phức tạp, thì con đường quay trở lại của tôi cũng vậy. Nhưng một điều mà tôi cảm thấy không hề khó khăn khi quay trở lại là cảm giác được trở về nhà nơi mà tôi thuộc vào.”

Sứ điệp của tôi hôm nay đặc biệt dành cho tất cả những ai đã từng cảm nhận được Thánh Linh nhưng thắc mắc liệu có con đường để trở lại hay có nơi nào dành cho mình trong Giáo Hội phục hồi của Chúa Giê Su Kỵ Tô hay không. Sứ điệp của tôi cũng dành cho bất cứ ai đang cố gắng bám víu vào chứng ngôn của mình hoặc đang có ý định bỏ đi.

Sứ điệp này không phải là một thách thức, và cũng không phải là lời chỉ trích. Mà đây là một lời mời, được đưa ra với tình yêu thương và một ước muốn chân thành để chào đón anh chị em trở về căn nhà thuộc linh của mình.

Tôi đã cầu nguyện rằng anh chị em sẽ cảm thấy sự làm chứng của Đức Thánh Linh như lúc này khi anh chị em đang lắng nghe lời mời đầy yêu thương và lời hứa tuyệt vời này từ Đấng Cứu Rỗi Chúa Giê Su Kỵ Tô của chúng ta:

“Giờ đây các ngươi không muốn trở về cùng ta, và hối cải tội lỗi, và được cải đạo để ta có thể chữa lành cho các ngươi chăng?”

Mỗi tuần, nhiều người đang đáp ứng lời mời gọi của Đấng Cứu Rỗi bằng cách trở về với vai trò môn đồ và trở lại tích cực trong Giáo Hội,

the healing that Jesus promises. And contrary to narratives which sometimes circulate, record numbers of our young people are choosing to stay strong and to grow their faith in Jesus Christ.

When some of Jesus's followers in Capernaum found His teachings hard and chose to leave, He turned to His Apostles and asked, "Will ye also go away?"

This is the question we each must answer as we face our individual times of testing. Peter's response to Jesus is timeless and resounding: "To whom shall we go? thou hast the words of eternal life."

So as you consider the Saviour's invitation to return unto Him, what might you learn from the story of the willow tree?

The journey back is often not easy or comfortable, but it is worth it. When our willow was stood back up, all its branches were cut away. It was not pretty. We too may feel vulnerable as we discard old ways and are stripped of pride. Focusing your faith on Jesus Christ and His gospel—the trunk and the roots—will give you the hope and the courage to take that first step back.

It took many years for our willow to regain its former strength and beauty. Now it is even stronger and more beautiful than before. Be patient as your faith and testimony also grow. This includes not taking offense at thoughtless comments like "Where have you been all these years?"

The willow would never have survived without constant care and nourishment. You will nourish your faith and your testimony as you feast at the sacrament table each week and as you worship in the house of the Lord.

Just as the willow needed sunshine for its branches and leaves to grow again, so your testimony will grow as you stay sensitive to the feelings and the witness of the Spirit. Learn from Amulek, who described his time as a less-active member by saying, "I was called many times and I would not hear."

thâm lặng và khiêm nhường tìm kiếm sự chữa lành mà Chúa Giê Su hứa. Và trái ngược với các câu chuyện mà đôi khi được lan truyền, có rất nhiều người trẻ tuổi của chúng ta đang chọn để tiếp tục vững mạnh và phát triển đức tin của họ nơi Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Khi một vài tín đồ của Chúa Giê Su ở thành Ca Bê Na Um thấy lời dạy của Ngài quá khó và chọn từ bỏ, thì Ngài quay sang Các Sứ Đồ của Ngài rồi hỏi: "Các người cũng muốn lui chẳng?"

Đây là câu hỏi mà mỗi chúng ta cần phải trả lời khi chúng ta đối mặt với những lúc thử thách của riêng mình. Câu trả lời của Phi E Rơ dành cho Chúa Giê Su thật là bất hủ và gây ấn tượng sâu sắc: "Chúng tôi đi theo ai? Chúa có những lời của sự sống đời đời."

Vì vậy khi anh chị em cân nhắc lời mời gọi của Đấng Cứu Rỗi để trở về cùng Ngài, thì anh chị em có thể học được gì từ câu chuyện về cây liễu?

Hành trình trở lại thường không dễ dàng hay thoải mái, nhưng rất đáng bỏ công. Khi cây liễu của chúng tôi được dựng thẳng lại, các cành của cây đều được tỉa xén. Nó trông không đẹp đẽ gì. Chúng ta cũng có thể cảm thấy yếu đuối khi từ bỏ những thói quen cũ và dứt bỏ được tính kiêu căng. Việc tập trung đức tin của anh chị em vào Chúa Giê Su Kỵ Tô và phúc âm của Ngài—gốc rễ và các nhánh cây—sẽ mang đến cho anh chị em niềm hy vọng và lòng can đảm để bắt đầu bước trên con đường quay trở lại.

Phải mất nhiều năm để cây liễu của chúng tôi lấy lại được sức mạnh và vẻ đẹp trước đây của nó. Bây giờ cái cây thậm chí còn cứng cáp hơn và trông còn đẹp hơn trước nữa. Hãy kiên nhẫn vì đức tin và chứng ngôn của anh chị em rồi cũng phát triển. Điều này bao gồm cả việc không bị phật lòng trước những lời nhận xét vô tâm như "Bạn đã ở đâu suốt mấy năm qua?"

Cây liễu đó sẽ không bao giờ sống sót mà không cần được liên tục chăm sóc và nuôi dưỡng. Anh chị em sẽ nuôi dưỡng đức tin và chứng ngôn của mình khi anh chị em dự phần Tiệc Thánh mỗi tuần và thờ phượng trong nhà của Chúa.

Cũng giống như cây liễu đó đã cần ánh nắng để có thể mọc lại lá và cành, chứng ngôn của anh chị em cũng sẽ phát triển khi anh chị em luôn nhạy cảm đối với những cảm nhận và sự làm chứng của Thánh Linh. Hãy học từ A Mu Léc khi ông miêu tả thời gian lúc ông còn kém tích cực, ông đã nói: "Tôi đã được kêu gọi nhiều lần

My neighbour knew what the willow could once again become. So too the Lord knows your divine potential and what your faith and your testimony can become. He will never give up on you. Through the Atonement of Jesus Christ, all that is broken can be healed.

I witness that there is rejoicing in heaven over those who return. You are needed, and you are loved. I testify that Jesus Christ is our Saviour and that He blesses all who return unto Him with greater peace and with great joy. His arms of mercy are not folded but are open and extended to you. It is not too late for you to come back. With all the love in our hearts, we welcome you home. In the name of Jesus Christ, amen.

nhưng tôi không chịu nghe.”

Người láng giềng của tôi đã biết là cây liễu của tôi có thể phát triển lại như thế nào. Chúa cũng biết tiềm năng thiêng liêng của anh chị em và đức tin cũng như chứng ngôn của anh chị em có thể phát triển như thế nào. Ngài sẽ không bao giờ từ bỏ anh chị em. Qua Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô, tất cả những gì bị hư hại đều có thể được sửa chữa lại.

Tôi làm chứng rằng sẽ có nhiều sự vui mừng trên thiên thượng khi có người quay trở lại. Anh chị em được cần đến, và anh chị em được yêu thương. Tôi làm chứng rằng Chúa Giê Su Kỵ Tô là Đấng Cứu Rỗi của chúng ta và rằng Ngài ban phước cho tất cả những ai quay trở về cùng Ngài với sự bình an và niềm vui lớn lao hơn. Cánh tay thương xót của Ngài không khép lại mà đang dang ra và rộng mở chào đón anh chị em. Không bao giờ là quá muộn để anh chị em quay trở lại. Với tất cả tình yêu thương trong lòng, chúng tôi chào đón anh chị em trở về nhà. Trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men.